

NISKASET

NISKASTEN SUKUSEURAN
JÄSENLEHTI 2/2018

Puheenjohtajan palsta

Vilkaisu taakse – katse eteen

Jälleen yksi sukutapaaminen on jäänyt muistoihimme – meille jotka siellä olimme.

Kokouspaikkana toiminut Järvenpään Seurakuntaopisto vastasi tarpeitamme mainiosti. Päivien ohjelma oli runsas, monipuolinen ja taidehenkinen kuten kulttuuriympäristöön sopii. Lauantain Kokkostalovierailu jopa huvittoman hauska ja tavattoman antoisa.

Järjestelyt hoituivat hienosti. Siitä suuret kiitokset kaikille järjestelyissä mukana olleille kuin myös kaikille sukupäiviin osallistujille!

Seuran vuosikokous teki uusia henkilövalintoja eri tehtäviin. Kolme vuotta puheenjohtajana ansiokkaasti toiminut, sukukirjaurakan läpi vienyt Helvi Klemetti kieltäytyi jatkamasta. Hänelle suuret kiitoksen toivotukset, jaksamista ja kaikkea hyvää!

Itse pitkäaikaisena hallituksen jäsenenä halusin jäädä rivijäseneksi. Toivoin hartaasti kokousväen puoltavan aikomustani. Niinpä vetosin kokousväkeen toteamalla, että joka ei ole minun puolella, on minua vastaan.

Onko koskaan ja missään yhdistyksessä valittu puheenjohtaja, jonka puolella kokousväki ei ole? Nyt kävi näin! Jouduin hallituksen kippariksi kolmeksi vuodeksi.

Sukuseurassamme on 20 ainaisjäsenen lisäksi noin 400 vuosittain maksavaa jäsentä. Kolme perättäistä vuotta jäsenmaksunsa laiminlyönyt poistetaan jäsenrekisteristä. Heitä oli tänä vuonna 20. Laskennallisesti, jos joka vuosi poistettavien määrä on 20 eikä uusia jäseniä tule, kahdenkymmenen vuoden kuluttua vuonna 2038 seurassamme on vain 20 ainaisjäsentä! Jotta tuo kauhuskenaario ei toteudu, haastan jokaisen seuramme jäsenen hankkimaan omasta lähipiiristään ainakin yhden uuden maksavan jäsenen. Silloin meitä on lähes 900. MAHTAVAA! Sukuseurastamme tulee näin jäsenmäärältään kenties Suomen suurin. MAHTAVAA!

Ilman sen kummempaa pullistelua ja henkseleiden paukuttelua uusi hallitus jatkaa entisten hallitusten ja puheenjohtajien viitoittamaa työtä. Nyt kun sukukirja on viimeistä kappaletta myöten loppuunmyyty, on seuraavaksi tutkailtava uusitun ja täydennetyn painoksen valmistelua.

Siunattua Vapahtajan Syntymäjuhlaa ja mitä parhainta menestystä, terveyttä ja onnea vuodelle 2019!

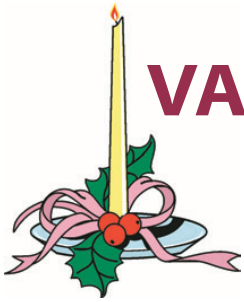
Jouko Niskanen
Sotkamo

*Vetäjän vaihto
Kuva: Marjatta Levomäki*

2/2018

VASTAUS IHMISEN KAIPUUSEEN

Joulu on kaipausten tihentymä. Kaipaus on yhtä aikaa suloinen ja tuskallinen tunne. Se on samalla kertaa yhteyttä kaipuun kohteeseen ja haavoittavaa tietoisuutta etäisyydestä. Kaipaus kuuluu ihmisenä olemiseen. Me kaikki kaipaamme jotain. Joulun evankeliumissakin se käy ilmi. Maria odottaa synnytyksen alkamista, Joosef kaipaava rauhallista yösijaa, paimenet aamun kajoa, itämaan tietäjät ennustetun kuninkaan löytymistä.

Sotiemme raskaina vuosina sadattuhannet suomalaiset viettivät joulua poissa kotoa, rintamalla tai evakossa. Mielessä olivat silloin kodin kynttilät lämpöisin liekein. Ajatuksissa oltiin kotona, vaikka todellisuus ympärillä oli toinen. Yrjö Jylhä kuvasi silloisten sotilaiden jouluisia tunteja näin: "Ja Suomen korpien yllä hohti/ nyt tähti suurempi muita,/ ja me kaikki käännyimme sitä kohti,/ ja meidät kaikki se kotiin johti,/ se tähti suurempi muita".

Jotain mekin jouluvalmistelujemme keskellä kaipaamme, ehkä lepoa ja rauhaa. Jospa väsynyt keho, sielu ja mieli saisivat elpyä ja uudistua juhlan aikana! Mutta joulu voi nostaa pintaan myös yksinäisyyden. Ihminen kaipaava luonnostaan toista ihmistä, hänellä on ikävä toisen luo. Jos ihmisellä ei ole ketään, tai jos hän on äskettäin menettänyt tärkeän ihmisen, joulu voi suorastaan pelottaa. Jos mielessäsi on joku tällainen lähimmäinen, voisit ehkä toimia enkelin työtoverina; viedä valoa pimeään, asettua rinnalle, kertoa hyvää sanomaa.

Ehkä kaikki meissä asuva kaipaus on pohjimmiltaan kaipuuta Jumalan luo. Millään ulkonaisella hyvällä ei tätä kaipausta voi tyydyttää. Sydämemme on levoton, kunnes se löytää levon Jumalan yhteydessä. Vastauksen sielumme kaipuuseen antaa joulun sanoma. Ei se tietenkään pysyvästi poista kaipaustamme, mutta tuo siihen uuden näkökulman. Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee valon. Joulun valo on toivon merkki. Vaikka pimeys vielä jatkuu, kevättä kohti kuitenkin mennään.

Joulun sanoma puhuu kaipausten täyttymisestä. "Kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti tänne Poikansa". Jouluna iankaikkisuus kohtaa ajan, pyhä arjen, valo pimeään. Joulu kertoo uuden elämän syntymisestä ja uuden elämän mahdollisuudesta jokaisen ihmisen kohdalla. Se julistaa Jumalan rakkautta ja armoa. Hyvä ystävä! Myös Sinulle on syntynyt Vapahtaja.

Siunattua joulun aikaa ja uutta vuotta toivottaen

Hannu Niskanen

Niskasia Pielaveden Lammassalossa

"Niskasen suvun tarina"- kirjaan laatimassaan tekstissä Ari Kolehmainen toteaa, että Niskasten kantakylänä voidaan pitää Pielaveden Lammassaloa. Viime kesänä Kullervonkadun Niskasia tukijoukkoineen kävi tutustumassa tähän paikkaan, jota nykykartoissa kutsutaan Kirkkosaareksi. Oheisessa, entisellä kirkkomaalla otetussa kuvassa, vasemmalta Raili ja Matti Gröndahl, Matti Niskanen, Maija Pöyhönen, Irmeli Kärenlampi ja Esko Niskanen.

Kuva: Matti Niskanen

Kuvan kellotapuli on tullut tutuksi sukuviiristä ja se on painettu myös sukuseuran kirjetarroihin. Silti sen luonnossa näkeminen yllättää kokonsa ja ryhdikkyytensä vuoksi. Komea rakennus. Siitä näytetään nyt pidettävän hyvää huolta.

Kellotapuli on seissyt paikallaan vuodesta 1738. Sen vieressä sijainneista kirkkorakennuksista sen sijaan ei ole mitään jäljellä.

Paavon ja hänen poikiensa Tahvon, Juhon ja Laurin aikoihin pielavetisten sielunpaimenet olivat kaukana, Tavinsalmella asti eli nykyisessä Kuopiossa. Kun lisalmesta tehtiin oma kirkkopitäjä 1627, asioiden hoito vähän helpottui, mutta hankalaa se oli silti. Varsinkin vainajien saattaminen haudan lepoon oli vaikeaa. Niinpä heitä haudattiin entisiin, totuttuihin paikallishautausmaihin, missä lisalmen pappi kävi heidät kierroksellaan siunaamassa. Tällainen hautausmaa oli mm. Pangansalossa, nykyisen kyläkeskuksen ja Lammassalon välissä sijaitsevassa saassa.

Pielaveden historiankirjoittajat arvelevat, että hengellisiä tarpeita varten Lammassalossa on alussa ollut jonkinlainen rukoushuonetupa Niskalan talon yhteydessä. Pielaveden ensimmäinen kirkko, kappelikirkko, valmistui 1725 Niskalan tilan maille ja kirkon yhteydessä oli hautausmaa. Rakennus palveli viitisenkymmentä vuotta.

Seuraava kirkko valmistui 1797. Sekin oli puukirkko ja sen pystytyksessä käytettiin hyväksi myös edellisestä puretut hirret. Kun väkimäärä kasvoi, tuli tilanpuutetta. Muistoksi tästä on jäänyt sanonta "ahasta kuin Pielaveen kirkossa".

Lopulta väkeä oli jo niin paljon, että 1811 Pielavesi irroitettiin emäpitäjästä lisalmesta, ja siitä tuli itsellinen kirkkopitäjä. Kun elämisen ja toiminnan keskus sitten vähitellen siirtyi saaresta mantereeseen puolelle, sinne myös rakennettiin uusi kirkko ja hautausmaa. Kolmas kirkko valmistui 1878.

Taaskin vanha kirkko purettiin, mutta tällä kertaa hirret käytettiin koulurakennukseen. Oli myös niitä, jotka olisivat halunneet säilyttää vanhan kirkon Lammassalossa muistona, mutta purkajat voittivat. Jonkinlaisena kompromissina säilytettiin kuitenkin tuo kellotapuli. Onneksi.

Tällainen näkymä oli pielaveteläisten edessä kirkkomatkoilla vuonna 1878, kun uusi kirkko oli jo ristiä myöten noussut Hiekkaniemeen, mutta ei ollut vielä valmis ottamaan kirkkokansaa vastaan. Pianhan vanha kirkkotarha jäi kaikkineen syrjään pitäjän elävän valtavirrasta, mutta ei silti aivan unohduksiin. Jokseenkin tasan vuosisata myöhemmin talletti Pietari Kekkonen entisen ja nykyisen kankaalle. Kuva Oskari Kananen.

Tämän kirjoituksen historiatiedot ja piirroskuva teksteineen ovat peräisin Tauno Räisäsen ja Kalevi Kumpulaisen kirjoittamasta Pielaveden ja Keiteleen Historia – teoksesta.

Onko tietoa - oletko kuullut tarinaa Wendlasta?

Etsin isoisoäitini **Wendla Andersdotter (Antintytär) Niskasen** tarinaa.

Wendla oli syntynyt 7.11.1843 Tommonmäki 8:ssa, Pielavedellä.

Wendlan isä oli **Anders (Antti) Matinpoika Niskanen**, syntynyt 21.7.1804 Pielavedellä ja äiti **Helena o.s. Ruotsalainen** syntynyt 28.8.1812.

Andersin ja Helenan lapset olivat **Anna Maria** 28.3.1834, **Johan** 5.3.1835, **Johanna** 20.1.1840, **Juho** 23.6.1842, **Wendla** 7.11.1843, **Anna Elisabeth** 8.2.1846, **Julius** 12.4.1848, **Vilhelm** 17.8.1851, **Mathilda** 5.9.1853 ja **Mats** 16.4.1856.

Wendlasta löytyvät seuraavat, todistettavasti paikkansa pitävät tiedot:

Nimi Wendla on saksalaista alkuperää oleva nimi joka, tarkoittaa vaeltajaa "wanderer." Ja sitä isoisoäitini Wendla todella on ollut. Niinä aikoina ei pienen lapsen kanssa noin vain lähdetty vaihtamaan maisemaan. Wendla on ollut rohkea!

Wendlan avioton lapsi, ainokainen **Juho Henrik Wendlanpoika Niskanen** syntyi 12.8.1872 Pielavedellä.

Juhon syntyessä Wendla oli piikana kapteeni **Collianderin** huushollissa. Wendla ei koskaan kertonut kenellekään, kuka Juhon isä oli.

Wendla muutti Pielavedeltä Muolaaseen, Karjalaan Juhon ollessa noin 3-vuotias.

Jos olet kuullut joltain perheenjäseneltäsi tarinaa tai mainintoja Wendlasta, joka lähti Karjalaan, niin olisin tosi kiitollinen, jos ottaisit yhteyttä ja kertoisit, mitä olet kuullut.

Sirkka-Liisa Soranta (o.s. Niskanen) puh. 0503 308 430

www.niskaset.info

2/2018

Niskasten uudisraivaajahenki elää

Teksti Varpu Taanila, kuvat Irma Niskanen ja Jouko Niskanen

SUKUTAPAAMINEN JÄRVENPÄÄSSÄ 11. – 12. ELOKUUTA 2018

Pitkän, kauniin kesän elokuisena viikonloppuna Niskaset eri puolilta Suomea suuntasivat matkansa Seurakuntaopistolle Järvenpäähän. Sen saivat aikaan sukuseuran sääntömääräinen, joka kolmas vuosi pidettävä vuosikokous ja halu tavata jopa ystäviksi tulleita, etäisempiäkin sukulaisia. Tapaamisen järjesti yhdessä sukuseuran kanssa Järvenpään Seurakuntaopisto ns. lyhytkurssina sukututkimuksesta kiinnostuneille, muillekin kuin Niskasille.

Seurakuntaopisto sijaitsee Tuusulanjärven rannalla, kauniin puutarhan ympäröimänä. Sen lähellä ovat mm. Jean Sibeliuksen Ainola, Eero Järnefeltin Suviranta, Juhani Ahon Ahola, J.H. Erkon Erkkola, Aleksis Kiven kuolinmökki jne. Paikka oli mitä parhain, olihan sukutapaamisen teemana **"Niskaset kulttuuri-vaikuttajina ja sivistäjinä"**. Piha hehkui kukkaloistossaan, ja omenapuut riiputtivat oksiaan hedelmien painosta. Ja omenoita jopa kehoitettiin syömään, sato oli näet liian runsas talon hyödynnettäväksi.

LAUANTAI - ASIAA JA ILLAN HUUMAA

Sukupäivien vastaanotossa vasemmalla Anna-Leena Klemetti-Falenius ja Varpu Taanila.

Heti ilmoittautumisaulassa päästiin asiaan: Vieraat otti vastaan seinään kiinnitetty, **Maija Pöyhösen** ideoima havainnollinen "Kuinka läheistä sukua?"-kaavio. Se alkoi kantaisä Paavosta 1500-luvulta ja päättyi muutamiin, suvun tämän päivän jäseniin. Lisää ihailtavaa oli näyttelytilassa. Siellä oli suvun vaiheisiin liittyviä tiluskarttoja ja asiakirjoja, niin ikään Maija Pöyhösen maalaamia akvarelleja alueen kulttuurikodeista, laukaalaisen luonto- ja eräkuvaaja **Jari Niskasen** taidokkaita valokuvia sekä **Pia Håland-Anvedenin** öljymaalauksia mm. tunnettujen henkilöiden saunoista. Samassa Amerikanhallissa sijaitsi lisäksi "Rekisteri-Antin", **Antti Niskasen**, toimipiste, jossa hän opasti sukututkimuksesta kiinnostuneita sekä vastaanotti jäsenilmoittautumisia. Myyntipöydässä oli tarjolla sukuseuran logolla varustettuja tuotteita, uusina mm. kasseja ja lippalakkeja. Arvontavoitot olivat hyviä ja niitä oli todella runsaasti, kiitos helsinkiläisen **Tuulikki Saarisen**.

Myyntipöydän takana vas. Cristian ja Niilo Falenius sekä Veikko Klemetti. Taustalla näyttelyaineistoa.

Seurakuntaopiston lehtori ja sukuseuramme jäsen **Anna-Leena Klemetti-Falenius** toivotti Auditoriossa osanottajat tervetulleiksi. Hän sai kuulijat heti mukaan tunnelmaan tiedustelemalla, miten kaukaa oli tultu: satojen, n. sadan, kymmenien kilometrien takaa vai ihan läheltä. Oli matkattu eri puolilta Suomea, ja tietysti entistä enemmän eteläisestä Suomesta, lähinnä Uudeltamaalta. Osanottajia oli yhteensä toista sataa.

Sukututkija **Ari Kolehmainen** luennoi ns. geneettisestä sukututkimuksesta ja kertoi, mitä hän on sen avulla saanut selville Niskasten juurista. Hän antoi ohjeita, miten asiasta kiinnostuneet voivat itse osallistua geneettiseen tutkimukseen. Hänen mukaansa menetelmä kehittyy nopeasti, mistä osoitukseksi hän valotti alan uusimpia virtauksia.

Lounastauon jälkeen ääneen pääsi **Teemu Levomäki** Loimaalta. Hän kertoi sanoin ja kuvin "venkoilevasta vaaristaan" ja hänen opetuksistaan. "Sauna lääkitsee ulkoisesti ja sisäisesti. Kun soivat kiukaan mustat urut, unohtuvat arjen surut", oli vaari opettanut. Hän oli myös korostanut, että jos tahtoo, osaa. Teemu esitteli lisäksi kirjaansa "Saavuta tavoitteesi". Siinäkin annetaan hyviä ohjeita: "Vahvista sitä, mitä on; etsi sitä, mitä tarvitset; luovu siitä, mitä et tarvitse."

Velmuilevasta vaaristaan kertoi Teemu Levomäki.

Varsinaiseen sukukokoukseen osallistui 39 jäsentä. Seuran puheenjohtaja **Helvi Klemetti** Loimaalta toivotti osanottajat tervetulleiksi ja kutsui kokouksen puheenjohtajaksi **Paavo Leppäsen** Pielavedeltä

ja sihteeriksi **Asta Niskasen** Helsingistä. Pöytäkirjan tarkistajiksi valittiin **Seppo Niskanen** Ylivieskasta ja **Irma Niskanen** Nurmekselta. Kokous eteni sujuvasti esityslistan mukaisesti: esitetyt asiakirjat hyväksyttiin ja hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus. Helvi Klemetin kieltäytyttyä jatkamasta sukuseuran puheenjohtajaksi valittiin **Jouko Niskanen** Sotkamosta. Uuden hallituksen muut jäsenet ovat **Antti Niskanen** Helsingistä, **Eero Niskanen** Pyhäsalmeilta, **Hannu Niskanen** Helsingistä, **Markku Niskanen** Seinäjoelta, **Sirkku-Marja Salakari** Kirkkonummelta ja **Varpu Taanila** Helsingistä. Toiminnantarkastajiksi nimettiin **Paavo Niskanen** ja **Juha Niskanen** molemmat Nivalasta sekä heidän varahenkilöikseen **Marjatta Levomäki** ja **Teemu Levomäki** Loimaalta. Sukuseura sai uudistetut säännöt, jotka **Asta Niskanen** oli ajanmukaistanut. Hänen laatimansa ehdotus hyväksyttiin parin pienen muutotarkennuksen jälkeen. Päätettiin, että seuraava kokous pidetään kolmen vuoden kuluttua, ja silloin vietetään sukuseuran 20-vuotisjuhlaa, vaikka ikä tulee täyteen jo edellisenä vuonna.

Lauantain huipensi vierailu **Villa Kokkosessa**, säveltäjä Joonas Kokkosen kodissa, jonka arkkitehti Alvar Aalto on perheelle suunnitellut. Taloa isännöi taiteilijapari pianisti **Elina Viitala** ja laulaja **Antti A. Pesonen**. Isäntä esitteli lennokkaasti pihapiiriä ja taloa, ja emäntä valmisteli tarjottavaa. Salissa seurasi laulu- ja pianokonsertti, johon sisältyi myös pienimuotoista teatteria ja leikkisiä käänteitä. Kuulimme monipuolisen ohjelmiston Finlandioineen ja O sole mioineen. Sitten taiteilijat ryhtyivät tarjoamaan vieraille iltapalaa. Ensimmäinen juhlapäivä oli saanut onnistuneen päätöksen.

SUNNUNTAI – MUSIIKIN RYYDITTÄMÄÄ JUHLAA

Oopperalaulaja **Jyrki Niskanen** ja säestäjä **Sirkka Kuula** oli saatu huolehtimaan päivän musiikkiannista. Heidän taitavuutensa ja monipuolisuutensa tulivat esiin päivän mittaan. He johtivat virsilaulua perinteisessä aamuhetkessä. Siinä näyttelijä **Eeva-Maija Haukinen** lausui psalmin, koululainen **Aino Falenius** luki evankeliumitekstin, jonka pohjalta äiti **Anna-Leena Klemetti-Falenius** puhui. Hän kiteytti sanomansa viisaasti: "Itseen tutustuminen on tehtävä ensin, sitten voi tutustua toiseen, toisiin, sukuun..." Aamuhetken päätti rovasti **Jaakko Simojoen** Isä meidän –rukous ja Herran siunaus.

Ohjelman edetessä saatiin aina välillä nauttia Jyrki Niskasen laulua ja soittoa pianolla tai hanurilla ja Sirkka Kuulan piano- tai viulusäestystä. Järvenpään kaupungin tervehdysten tilaisuuteen toi kaupungin-hallituksen nuori puheenjohtaja **Eemeli Peltonen**. Hän esitteli kiinnostavasti kasvavaa, 43000 asukkaan kotikaupunkiaan, jonka tunnuslause kuuluu: "Elinvoima ja hyvinvointi kärjessä, juuret kulttuurissa". **Asta Niskasta** pyydettiin kertomaan, mitä EU:n uusi tietosuojalaki on tuonut tullessaan. Sukurekisterissä

Kuva: Antti Niskanen

Jyrki Niskanen säestäjänä Sirkka Kuula.

henkilösuoja on lisääntynyt; mm. sukupuolista suuntautuneisuutta, poliittista kantaa tai uskonnollista vakaumusta ei saa näkyä.

Aamupäivän päätteeksi Malmössä Ruotsissa asuva, sukuseuramme jäsen, koulun kehittämistyön asiantuntija **Pia Håland-Anveden** luennoi kaksi- ja monikielisyyden merkityksestä. Hänen havaintonsa ja kannanottojensa perustelut ovat naapurimaastamme, mutta pätevät myös Suomessa. Kaksikielisyyden sijasta nykyään on alettu puhua monikielisyydestä. Useiden kielten taitamisesta on kiistatta monia etuja mm. työpaikan saannissa ja kaikkinaisessa selviytymisessä globaalissa maailmassa. Pia Håland-Anveden romutti käsityksen, että monta kieltä ympärillä vaikeuttaisi kielen oppimista. Peruskoulu- ja lukioasteen koulun kehittämistyössä vaikuttanut Pia Håland-Anveden on vastikään jäänyt eläkkeelle. Hän nauttii siitä, että nyt on aikaa lapsenlapsille ja rakkaalle harrastukselle - maalaus- ja lasitaiteelle.

Pia Håland-Anveden luennoi monikielisyydestä.

Keski-Suomen kotiseutulaulu yhteislauluna ja Jyrki Niskasen piano- ja Sirkka Kuulan viulusäestyksellä aloitti iltapäiväjuhlan. Sen jälkeen Helvi Klemetti ja Jouko Niskanen ojensivat Suomen Sukututkimusseuran ansiomitalin kunniakirjoineen sekä kunniakirjan sukuseuran kunniajäseneksi **Eino Niskaselle** Laukaalta, kunniajäsenyys myönnettiin myös **Niilo Niskaselle** Nurmekselta ja **Seppo Niskaselle** Ylivieskasta. Kiitokseksi sukukirjan toimitustyöstä **Maritta Pohlsille** ojennettiin Kalevala Korun rintaneula Naisen

ääni. Helvi Klemetti kukitettiin kiitokseksi kolmen vuoden puheenjohtajuudesta ja Maija Pöyhönen kuuden vuoden hallitustyöskentelystä.

*Ensimmäiset sukuseuramme kunniajäseneet vasemmalta:
Niilo Niskanen Nurmes, Eino Niskanen Laukaa sekä Seppo Niskanen Ylivieska.*

Musiikkiesityksen jälkeen kuultiin jäsenten puheenvuoroja: **Antti Niskanen** kertoi sukuseurassa olevan 475 jäsentä ja rekisterissä n. 23000 henkilötietoa, siis merkittävä määrä ja vielä kasvusuuntainen. **Sirkku-Marja Salakari** muisteli isän innostaneen hänet sukututkimukseen puheenvuorossaan ”Mitä sukututkimus on minulle antanut”. Suvussa kerrotut tarinat ovat häntä viehättäneet, ja erityisen tyytyväinen Sirkku-Marja sanoo olevansa lastenlastensa kiinnostuksesta niihin. Nuori Helsingin kaupunginvaltuutettu ja kansanedustajan eduskunta-avustaja **Dani Niskanen** kertoi olevansa kutsumustyössä. Hänen mukaansa henkilöihin ja asioihin vaikuttamisessa suuri merkitys on positiivisuudella. Hän korosti myös oman identiteetin tunnistamisen tärkeyttä. Identiteetti rakentuu arvoista ja juurista, jotka tulevat suvusta. Ruotsissa asuva kirjailija ja kasvatustieteilijä **Manja Lehto** ei päässyt sukukokoukseen, mutta antoi luvan lukea hänen Ruotsin suomenkielisessä Sisu-radiossa esittämänsä pakinan, joka hauskaasti kertaili hänen uransa vaiheita Suomessa ja Ruotsissa. Pakinan esitti **Varpu Taanila**. Viimeisen puheenvuoron käytti Espoon opetustoimen johtaja **Kaisu Toivonen**. Hän muisteli sukutaustaansa ja kertoi ajautumisestaan koulutuksen ja työtehtävien ohjaamana Pohjois-Pohjanmaalta Espooseen.

Sukujuhlan päätteeksi Jyrki Niskanen ja Sirkka Kuula esittivät vielä upeat ”Kertokaa se hänelle” ja ”O sole mio” –tulkinnat. Vielä yhteiset päätöskahvit ja sitten matkalle kotia kohti. Kun juhlat loppuivat, taivaskin ratkesi itkemään! Ukkoskuurossa ajellessa alettiin sulatella päivien antia.

Jouko Niskanen

Olinhan siellä minäkin – sukupäivien kuvasatoa

2/2018

88 v. Verner Niskanen lisalmesta (vas.) on kiertänyt kaikki Niskasten sukokoukset yhtä lukuun ottamatta. Seuraavana kuvassa hänen poikansa Tuomo sekä tytär Tuula Rasku Lahdesta puolisonsa Risto Ruohosen kanssa.

Sukupäivien ensikertalaiset Sirkka ja Ari Lintula Kuopiosta olivat yllättyneitä mahtavasta päivien ohjelmasta.

Yli 300 vuotta vanhan Viitasaaren Kualan sukutilan iloiset sisarukset Kyllikki Arkkola Tampereelta ja Tuulikki Koljonen Kualanasta.

Niskaset Villa Kokkosen kierroksella. Kuva: Irma Niskanen

Haaste sinulle!

Hanki seuraavan vuoden aikana lähipiiristäsi sukuseuralle uusi jäsen.

Uudesta jäsenestä seuraavat tiedot:

Sukunimi _____ Etunimet _____

Lähiosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Sähköpostiosoite _____ Puhelinnumero _____

Syntymäaika _____ Syntymäpaikka _____

Tiedot joko postissa: Antti Niskanen, Näätätie 16 A, 00800 Helsinki, www.niskaset.info tai
e-mail: rekisteri.niskanen@kolumbus.fi

Olkihimmeli

Entisaikaan maalaistuvan lattioille leviteltiin jouluoljet. Samoin kirkon lattiat peitettiin oljilla. Levitettyihin olkiin liittyi vahvana hedelmällisyysriitti. Nukkuihan Vapahtajammekin seimessä olkien päällä.

Joulukuusi on ollut kotiemme koriste vasta satakunta vuotta. Paljon sitä ennen joulukoristeena käytettiin olkihimmeliä. Tietävästi idea himmeliin on tullut kirkkojen kynttiläkruunuista. Ihmiset näkivät niitä kirkkomatkoillaan ja alkoivat sommitella oljista samantyyllisiä koristeita. Paikoin himmeliä on kutsuttu myös olkikruunuksi. Himmeli oli tuon ajan ihmisille hyvän sadon takaava onnenkalu. Mitä isompi himmeli sitä suurempi sato.

Himmeli on perinteisesti rukiinoljen pätkistä koottu pyramidimainen rakennelma. Yksinkertaisin malli koostuu yhdestä isosta peruskuviosta ja kuudesta pienestä kuvioista, jotka roikkuvat ison jokaisesta kulmasta, yksi ison kuvion sisällä ja yksi kuvion alla. Ohuella langalla kattoon ripustettu himmeli pyörii hiljalleen ilmapirrassa.

Niskasen Ville ja Leinon Eino

Eino Leino -seuran puheenjohtaja Esko Piippo käväisi Nurmeksessa syksyllä kirjallisuusillassa esittelemässä Eino Leinon kirjallista tuotantoa. Piipon uutuuskirjana hän esitteli tilaisuudessa kirjoittamansa kirjan ”Kirjaton Eino Leino – tarinoita kodittomuuden ajasta”. Tässä uutuuskirjassa Piippo mainitsee myös maaninkalaisen Ville Niskasen. Hänen lähempiä tietojaan en ole onnistunut löytämään muista Eino Leinoa koskevista elämäkerroista enkä myöskään sukuseuramme uutuuskirjasta ”Uudisraivaajan henkeä”. Jos joku Niskasista tietäisi tästä Villestä lisää, olisi se oiva lisä sukumme historiaan!

Ville Niskanen tapasi Eino Leinon Maaningalla 7-vuotiaana vuonna 1895. Silloin Eino Leino nuorena ylioppilaana oli vierailulla serkkunsa opettaja Fredrik Mustosen luona, jossa hän halusi tutustua runoilijan kotiympäristöön. Leino vieraili usein Mustosen Pohjolanmäen talossa Maaningalla. Näistä vierailuista syntyi talon nuorten keskuudessa kilpailu, jossa kilpailtiin Eino Leinon runojen lausumisessa.

Vähän yllättäen Ville Niskanen törmäsi Leinon perheeseen vuonna 1908 Helsingissä. Ville oli opiskelijana ja etsi vuokralaisasuntoa kevätlukukaudeksi. Pohjois-Makasiinikatu 1:ssä oli ilmoitettu vuokrattavaksi kaksi huonetta. Neljännen kerroksen ovella luki: Eino Leino.

Freya-rouva vuokrasi Vиллelle huokeimman huoneen 12 markan kuukausivuokralla. Näin Villestä tuli Leinon perheen alivuokralainen. Villen ja Leinon tiet erkanivat, kun Leino lähti Italiaan ja Ville kotiseudulleen Maaningalle. Villestä tuli aikanaan nuorsuomalaisen puolueen sihteeri. Hän työskenteli samassa portaikossa kuin Kunnallislehden toimitus oli. Ville kävi joskus illastamassa ja siellä Ville ja Eino Leino tapasivat joskus myöhemmin. Ville Niskanen toimitti Nuori Suomi -nimistä kuukausilehteä, jonka tarkoitus oli pitää kasvavassa nuorisossa yllä uskoa Suomen itsenäisyyteen.

Kun kuukausilehti lakkasi ilmestymästä vuonna 1914, sopivat Niskanen ja Leino, että he ryhtyivät julkaisemaan vuoden 1915 alusta lähtien Panu -nimistä kuukausilehteä. Näyte-numero ilmestyi tammikuussa. Siinä oli mm. katsaus Leinon Joel Lehtosen kirjalliseen tuotantoon. Kun lehden tilaajamäärä supistui sadan tienoille eikä lehden osakkeet menneet kaupaksi, toista numeroa ei kannattanut tehdä. Velat jäivät vekseleiksi. Kevätalvella Leino ja Niskanen yrittivät ostaa hyvän kuvalehden Helsingin Kaiun. Sen omistivat Kaarlo Blomstedt ja William Wallenius. Hinta oli 7500 markkaa, mutta se oli entisille mökkiläisille liian kallis. Lehti siirtyi myöhemmin Otavalle. Ville Niskasen ja Eino Leinon yhteistyö päättyi tällä erää, kun Ville Niskanen siirtyi lehtimieheksi maaseudulle ja Leino matkusti kotiseudulleen.

Lehtitoiminta Ville Niskasen kanssa ja Leinon kirje L. Onervalle kesällä 1915 kertovat, että Leinolla oli Helsingin Sanomien avustamisen jälkeen palo lehtityöhön ja uuden etsintään: ”Jotakin uutta on edessäni, aavistan, mutta kaikki mielikuvani täyttyvät, sen tiedän vanhastaan, siksi olen hiljaa, hiiren hiljaa”.

Leino Tallinnassa

Esko Piipon Eino Leino -kirjassa tapaamme seuraavan kerran Eino Leinon Tallinnan matkalla v. 1922.

Eino Leino sai Viron tilannetta seuratessaan päähänsä lähteä sotakirjeenvaihtajaksi Viron rintamalle. Hän oli tehnyt jo valmistelut hyvin pitkälle, olipa saanut jo matkustusluvankin. Hän aikoi liittyä eversti Kalmin johtamiin suomalaisjoukkoihin ja kaiketi hankkia rintamalla sankarikuoleman.

Leino saapui Tallinnaan laivalla, jota olivat vastassa Suomen lähetystön edustajat. Heidän joukossaan oli myös Leinolle aiemmin tutuksi tullut Viroon Suomen lähetystöön kiinnitetty Ville Niskanen. Ville oli vuoden 1912 tienoilla nuorsuomalaisen puolueen sihteeri ja tapasi silloin tällöin Kunnallisklubin ruokapöydässä Leinon. Eräs Leinon vastaanottajista oli ministeri Reijonen, joka oli Niskasen tavoin entisiä lehtimiehiä.

Eino Leino alkoi Viron matkallaan ilmaista halunsa vaihtaa isänmaataan. Hän ryhtyi tähän puuhaan palattuaan Tartosta Tallinnaan. Hyvänä apuna Leinolla oli lähetystövirkillijä Ville Niskanen, jolle Leino antoi tehtäväksi puhua myös Viron valtionpäämies Pätsin kanssa. Anomus ei johtanut tuloksiin, vaikkakin siitä keskusteltiin korkealla tasolla.

Kirjaton matkaaja

Runon mestari Eino Leinosta tuli ennen kuolemaansa sananmukaisesti kirjaton ja karjaton maantien matkaaja. Esko Piipon kirja kertoo Leinon viimeisistä ajoista, että vaikka Leinoa ei nähty raivoavana, hän saattoi vihastua, sillä mikään inhimillinen ei ollut hänelle vierasta. Hän kirjoitti: "Mies olen köyhä, kalliit on laulujen lunnaat".

Leinon aiempi vuokralainen ja myöhemmin tuttava Ville Niskanen kertoi Leinon käyttäytymisestä muistokirjoituksessaan Suomen kuvalehdessä vuonna 1955 seuraavasti: "Terävistä taisteluartikkeleista huolimatta Leino oli erittäin suvaitsevainen toismielisiä kohtaan. En muista hänen koskaan laskeskelleen halpamaisuuksia kenestäkään eikä seurassa sallittu poissaolevain nimellä ja kunnialla ratsastella. Jollei ollut sijaa hyvälle sanalle, pidettiin suut supussa. Puoluevimma yksityiselämässä oli hänelle vierasta. Niskanen kertoi esimerkin Leinon toiminnasta, kun puoluevimma yltyi kiihkeäksi. Ensimmäisen maailmansotavuoden lopulla istui herroja Kunnallisklubin lehtihuoneessa. Paikalla oli myös Rudolf Holsti. Viereisessä huoneessa oli myös Leino seurassaan vanhasuomalaisia ja sosialistejakin. Leino tuli vierailemaan Holstin seurueeseen. Eräs Leinon tuttavista, intomielinen saksalaisystävä tuli hakemaan Leinoa takaisin ja huomasi seurueessa Holstin. Vihamielisyydessään hän sieppasi olutpullon, jolla yritti lyödä Holstia. Nopealla sivalluksella sai Leino pullon putoamaan lattialle, jossa se pirstaloitui. Näin Leino sai estettyä onnettomuuden.

Hyvästi Eino Leino !

Pilalehti Tuulispääkin meni vakavaksi kuultuaan tiedon avustajansa Eino Leinon kuolemasta. Nimimerkillä "Kanttoori" lehti kirjoitti seuraavat säkeet:

Hyvästi, Eino Leino, jää!
Ah, piirtäessäni rivit nää,
sydäntä tuska kirveltää....

Kun aamu tammikuinen aukeni
ja metsä seiso i huurrehelmiöissä,
niin kansa hyörivä jo huomentöissä
sai valittavan viestin: raukeni
ja uupui Suomen suurin runoniekka
ja iäks' laski hengen tulimiekka.

Hän, taistoja, myös tuns i hymyn aarteet,
ja nukkuessaankin nyt hymyy vaan...
ja soutuissansa Tuonen virran kaarteet
hymyillen laskee suureen satamaan ...

Hyvästi, Eino Leino, jää.
Sun muistos kyynelissä hymyää!

Kajaanilaisen Esko Piipon kirjasta "Kirjaton Eino Leino" - kirjasta otteet valitsi **Niilo Niskanen** Nurmeksesta.

Niskasten sukuseura ry

TOIMINTAKERTOMUS VUOSILTA 2015-2017

Tämä toimintakertomus kattaa Niskasten sukuseura ry:n vuosikokousten välisen toimintajakson 2015-2017. Vuoden 2015 vuosikokous pidettiin Haapajärvellä, jolloin hyväksyttiin myös toimintasuunnitelma vuosille 2016-2018. Sukuseuran hallitus on sen antamia suuntaviivoja noudatellen toiminut kertomuskauden ajan.

JÄSENMAÄRÄN KEHITYS

Sukuseuran jäsenmäärä on vakiintunut 450 jäsenen paikkeille. Vuodesta 2016 lähtien jäsenmaksujen eräpäivä aikaistettiin tammikuulle, jolloin maksulaput postitettiin joulukuun 2015 jäsenlehden mukana. Kolme vuotta peräkkäin jäsenmaksunsa laiminlyöneet jäsenet on poistettu jäsenrekisteristä. Vuodesta 2016 lähtien on epävirallisesti otettu yritysjäseniä, joita vuosittain on ollut neljä.

- Vuonna 2015 jäseniä 417, ainaisjäseniä 20, maksaneita 327,
- Vuonna 2016 jäseniä 460, ainaisjäseniä 20, maksaneita 401, yritysjäseniä 4,
- Vuonna 2017 jäseniä 474, ainaisjäseniä 19, maksaneita 436, yritysjäseniä 4.

Jäsenmaksu on ollut henkilöjäseniltä 15 euroa, ainaisjäsenet 150 euroa. Yritysjäsenet 50 euroa. Jäsenmaksut on laskutettu joulukuun jäsenlehden yhteydessä.

JÄSENLEHTI

Jäsenlehti on postitettu jäsenille kahdesti vuodessa toukokuussa ja joulukuussa. Sähköinen lehti menee 60 jäsenelle. Lehteä ovat toimittaneet Asta Niskanen, Kimmo Niskanen ja Jouko Niskanen. Aineistoa lehteen ovat toimittaneet monet sukuseuran ja hallituksen jäsenet. Jäsenmaksulaskuista on vastannut Antti Niskanen. Lehti on painettu Sotkamon Kirjapainossa.

MERKKIPÄIVIEN MUISTAMISET

Sukuseuran onnitteluista merkkipäiviään viettäneille on vastannut Sirkku-Marja Salakari.

INTERNET -SIVUT

Internet -kotisivuista on vastannut työryhmä Antti Niskanen, Kimmo Niskanen ja Jukka Niskanen. Sivujen osoite on www.niskaset.info. Asta Niskanen ylläpitää vuonna 2015 perustettua sukuseuran Facebook -sivustoa Niskaset.

SUKUSTANDAARI

Sukustandaaria on vuodesta 2006 vuoteen 2017 loppuun mennessä toimitettu yhteensä 155. Standaarin hinta on 30 euroa.

SUKUKIRJA

Sukukirjan 400 kappaleen painos valmistui kaksi osaisena vuoden 2017 alkupuolella. Kirjan UUDISRAIVAAJAN HENKEÄ NISKASEN SUVUN TARINA toimitti Maritta Pohls. Jäsenistön toimittaman laajan aineiston tallensivat Antti Niskanen ja Oskar Salakari. Tietokantaa on täydentänyt omilla tutkimuksillaan Eino Niskanen. Sukututkija Ari Kolehmainen selvitteli eri sukuhaaroja. Kirjatoimikuntaan on kuulunut: Asta Niskanen puh.joht., Helvi Klemetti, Antti Niskanen, Maija Pöyhönen, Tuulikki Saarinen, Sirkku-Marja Salakari ja Jukka Niskanen, sekä Niilo Niskanen, Eino Niskanen ja Yrjö Tolonen. Kirjatoimikunta on kokoontunut vuosittain useita kertoja.

SUKUSEURAN HALLITUS

Helvi Klemetti, Loimaa, puheenjohtaja
Sirkku-Marja Salakari, Kirkkonummi, varapuheenjohtaja
Kimmo Niskanen, Haapajärvi, sihteerä 29.10.2016 saakka
Markku Niskanen, Seinäjoki, sihteerä 29.10.2016 alkaen
Antti Niskanen, Helsinki, jäsenrekisterin hoitaja
Jouko Niskanen, Sotkamo, rahastonhoitaja
Maija Pöyhönen, Helsinki, jäsen

Hallitus on kokoontunut vuosittain kaksi kertaa.

TOIMINNANTARKASTAJAT

Toiminnantarkastajina ovat olleet Maire Pulkkinen Kuhmosta ja Paavo Niskanen Nivalasta.

Toimintasuunnitelma vuosiksi 2018-2021

Vuosikokous 11.8.2018 Järvenpään seurakuntaopisto

Niskasten sukuseuran toimintasuunnitelma tarkentuu seuraavalle kolmivuotiskaudelle Järvenpään vuosikokouksessa valittavan hallituksen päätöksellä. Nykyinen hallitus ehdottaa seuraavia toimintasuuntia vuosikokouksen hyväksyttäväksi.

Sukuseuran toiminnan tavoitteena on sääntöjen mukaan selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuutta jäsenten kesken. Tarkoituksensa toteuttamiseksi sukuseura toimii tulevalla toimintakaudella seuraavasti:

- Toimintakauden aikana jatketaan suvun tietojen kokoamista jäseniltä ja sukututkijoilta saatavien tietojen perusteella. Tavoitteena on tulevina toimintakausina toteuttaa jo julkaistun sukukirjan perusteella uusi, täydennetty sukukirja.
- Jäsenkuntaan pidetään yhteyttä kaksi kertaa vuodessa julkaistavan jäsenlehden avulla. Jäsenlehtiin pyritään saamaan aineistoa jäseniltä. Jäsenlehti toimitetaan osalle jäsenistöstä sähköisessä muodossa. Uusien jäsenten hankintaa tehostetaan.
- Jäsenkuntaa tiedotetaan myös sukuseuran internet-sivuston kautta (www.niskaset.info) ja oman Facebook ryhmän (Niskaset) kautta.
- Sääntömääräinen vuosikokous ja sukutapaaminen pidetään kesällä 2021 myöhemmin päätettävällä paikkakunnalla.
- Sukuseura täyttää 20 vuotta 15.7.2020. Hallitus esittää ylimääräisen juhlatapaamisen järjestämistä 20 vuotisen toiminnan kunniaksi.
- Sukuseuran sääntöjen muutos hyväksytetään Patentti- ja rekisterihallituksessa.

Sukuseuran hallitus pitää vuosittain 1-2 kokousta. Kokouksia voidaan pitää myös sähköisesti.

Sukuseuran taloussuunnitelmasta on erillinen yhteenveto. Hallitus esittää henkilöjäsenen jäsenmaksun suuruudeksi 15€/vuosi. Ainaisjäsenmaksu on 150€. Yritysjäsenten jäsenmaksu on 50€/vuosi.

Järvenpäässä 10.8.2018

Niskasten sukuseura ry:n hallitus

Onnittelut!

EINO NISKASELLE ANSIOMITALI

Suomen Sukututkimusseura on myöntänyt Eino Vilho Kalevi Niskaselle s. Paltamossa kultaisen ansiomitalin pitkäaikaisesta ja ansiokkaasta sukututkimustyöstä. Tämä ansiomitali annetaan vain muutamalle henkilölle vuosittain.

Erityisesti Eino Niskanen on tutkinut Kainuun Niskasten sukuhaaraa 1500-luvulta lähtien. Tutkimuksen tulokset löytyvät viime vuonna julkaistussa Niskasten sukukirjassa.

Kipinän sukututkimukseen Eino Niskanen sai kansalaisopiston sukututkimuskurssilla muutettuaan Laukaaseen vuonna 1980. Lähes 40 vuotta kestäneen uurastuksen aikana hän uppoutui vanhoista Maakuntakirjoista, Erämaa-asukkaitten luetteloista aina olemassa oleviin kirkonkirjoihin ym. vanhoihin asiakirjoihin, niin että hänen tutkimuksiinsa käyttämä yhteenlaskettu aika on noin viisi miestyövuotta.

Ansiomitali luovutettiin Eino Niskaselle Niskasten sukupäivillä Järvenpäässä.

Nöyrimmät kiitokset Teille kaikille henkilöille, jotka olitte työssä mukana sukukirjan aikaansaamiseksi. Se oli valtava työ meille kaikille. Yhdessä saimme työn viimein valmiiksi ja sukukirja Uudisraivaajan henkeä valmistui. Sukuseura palkitsi kutsumalla minut sukuseuran kunniajäseneksi. Olen siitä ylpeä. Kiitos sukuseuran hallitukselle Suomen Sukututkimusseuran ansiomitali oli miellyttävä yllätys. Kultamitalista kuuluu murunen Teille kaikille. Jos voisin, jakaisin Teille kaikille miljoona ruusua.

Kiitollisuudella Eino Vilho Kalevi Vilhonpoika Niskanen Laukaa

Myyntituotteita

1. Lippis Niskasten logolla

- vahvaa harjattua puuvillatvillää
- etuosa vahvistettu
- sandwich lippa jossa koristeraita
- tarrakiinnitys

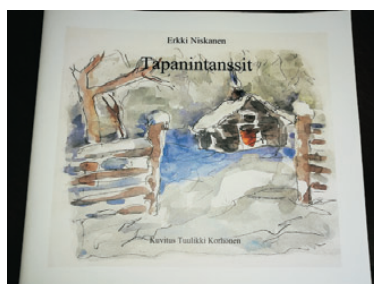
2. Kassi Niskasten logolla

- koko 46x46x17 lyhyillä kädensijoilla
- laadukas, kestävä ja pestävä
- kierrätettävää laminoitua nonvovenia

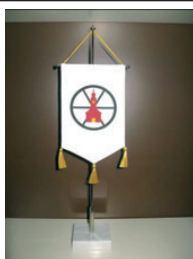
Hinnat: yksittäin ostettuna **lippis 15,-** ja **kassi 6,-**
yhdessä ostettuna **lippis ja kassi 20,-**

Tilaukset: Tuulikki Saarinen puh. **0505521022**, s-posti **tuulie.saarinen@gmail.com**

Toimitus: -postissa, jolloin tilaaja maksaa postimaksun
-sopimuksen mukaan voi noutaa tai toimitus erikseen sovitulla tavalla

SUKUSTANDAARI

Sukuseuran pöytästandaarin

heraldinen selitys: "Valkoisella kankaalla musta kärrynpyörä, jonka keskellä punainen tapuli, ovi, luikkuja tupsut keltaiset. Kärrynpyörä kuvaa ajanratasta, sukupolvien kiertokulkua sekä entisajan kulkuvälinettä. Tapuli kuvaa suvun ikäiaikaista asuinpaikkaa Pielavedellä".

Tilaa lahjaksi, muistoesineeksi tai juhlapöydän arvokkaaksi koristeeksi suvun tunnus pöytästandaari. Hinta 30 euroa + postitus 8,10 e. Tilaukset: 044-5144143 tai niskjo@hotmail.com

Erkki Niskasen ja Reijo Niskasen kirjoista tuotto menee kokonaan sukuseuran hyväksi. Kirjojen kappalehinta on 5 euroa + postituskulut.

Tilaukset: Jouko Niskanen puh. 044 5144143 tai niskjo@hotmail.com

2/2018

Sukuseuran hallitus 2018-2021

Uudet jäsenet

Varpu Taanila s. Niskanen, filosofian maisteri, Helsinki, jäsen

Olen syntynyt Sievissä, kirjoittanut ylioppilaaksi Ylivieskan yhteiskoulusta ja opiskellut suomen kieltä, kirjallisuutta ja Suomen historiaa Jyväskylässä ja Oulussa. Auskultointipaikkani on Oulu. Työurallani olen toiminut äidinkielen lehtorina mm. Kempeleessä ja Järvenpäässä. 36 työvuoden jälkeen jäin täysinpalvelleena eläkkeelle.

Sukujuuriltani olen "kantaisä" Paavon Lauri-pojan jälkeläinen 14. polvessa. Isoisäni Vihtori Niskanen muutti Viitasaarelta Sieviin metsätyönjohtajaksi, jonne perusti perheen. Siellä isäni on syntynyt, ja siellä myös meidän perheemme asui.

Itse olen muuttanut opiskelun ja töiden myötä Oulun kautta Uudellemaalle ja Helsinkiin, jonne perheemme on kotiutunut Eduskuntatalon ja Temppeliaukion kirkon liepeille. Nyt vapaana viranhoidosta ehdin nauttimaan lähellä olevasta, runsaasta kulttuuritarjonnasta. Rakkaita harrastuksiani ovat myös kirjallisuus, liikunta, palstaviljely ja talviuinti.

Perheeseeni kuuluvat puoliso Matti, poikamme Jussi Riitta-puolisoineen ja pojanpoikamme Tomi ja Tatu.

050-5003 701, e-mail: varpu.taanila@kotiposti.net

Hannu Niskanen, Helsinki, hallituksen varapuheenjohtaja

Olen 66-vuotias eläkeläinen. Työelämässä 17 vuotta toimin kenttäpiispana puolustusvoimissa. Vaimoni Paulan kanssa minulla on kaksi lasta ja viisi lastenlasta. Harrastan lukemista, hiihtoa, mökkeilyä ja metsänhoitoa. Pelaan myös lentopalloa pari kertaa viikossa.

045-8092 900, e-mail: hannukk.niskanen@gmail.com

Eero Johannes Niskanen, Pyhäsalmi, jäsen

Olen syntynyt Sonkajärvellä 4.9.1945. Toimin 30 vuotta perustamani TIIVITUOTE Oy:n toimitusjohtajana, nykyisin eläkkeellä. Harrastukset golf, hiihto, matkailu ja lentäminen.

0400-681 845, e-mail: eeroniskanen09@gmail.com

Hallituksessa jatkavat

Jouko Niskanen, Sotkamo, hallituksen puheenjohtaja, rahastonhoitaja
044-5144143, e-mail: jouko43niskanen@gmail.com

Markku Niskanen, Seinäjoki, hallituksen sihteeri
040-5963 528, e-mail: markun45@gmail.com

Antti Niskanen, Helsinki, jäsenrekisterin hoitaja
040-5000 561, e-mail: rekisteri.niskanen@kolumbus.fi

Sirkku-Marja Salakari, Kirkkonummi, jäsen
050-3371 291, e-mail: sirkku-marja.salakari@elisanet.fi

NISKASET

Niskasten sukuseura ry:n jäsenlehti 2/2018

Lehden toimitus: Varpu Taanila
Hannu Niskanen
Tuulikki Saarinen
Jouko Niskanen
niskjo@hotmail.com

Painos: 450 kpl
Kannen kuva: Kari Simonen
Taitto ja paino: Sotkamon Kirjapaino
Tmi Kari Simonen

*Rauhallista Joulua ja
Hyvää Uutta Vuotta 2019!*